Dimecres, 16 desembre 1936
Any II Núm. 360
Redacció i Administració: Ronda Universitat, núm. 25
Imprenta: Tallers, núm. 48.
Telèfons: 14446 — 22122
BARCELONA
PREU: 15 CENTIMS

ULTIMA HORA

INFORMACIO • CRITICA • REPORTATGE

Avui, pàgina 4:
Joguines per als infants

EL PRESIDENT COMPANYS ANUNCIA SOLUCIO PER A DEMA

LA SITUACIO A XINA NO S'ARRIBA A ACLARIR

On va Txang Sueh Liang?

S'ESPEREN AMB GRAN INTERES LES GESTIONS DE DONALD

Nanquin, 16. — La situació provocada per la detenció del mariscal Txang Kai Xek no arriba a aclarir-se del tot. Ningú no sap en concret quines són les intencions de Txang Sueh Liang i si aquest, al cap i a la fi, no és més que un agent encobert de l'imperialisme japonès. El que més desconcerta és aquesta solució entre ell i les tropes comunistes i la possibilitat —admesa pels caps dels exèrcits roigs— que Txang Kai Xek entrés en una vasta organització, en un front comú que després de reorganitzar la vida política de Xina amb la creació d'un Govern format amb representacions de tots els fronts, s'imposaria el deure d'aturar la penetració nipona a la Xina del nord.

Fins ara les negociacions de Donald —l'amic dels dos generals— han estat, segons sembla, purament particulars i s'han limitat a exigir el respecte de la vida del mariscal. Donald ha telegrafiat a la senyora Txang Kai Xek i al ministre de Finances —cunyat del mariscal— i els ha donat compte que el seu familiar segueix en bon estat de salut.

Es evident que els rebels es proposen explotar aquesta detenció per a forçar el Govern de Nanquin a fer concessions. Fins l'arribada de

(Passa a la pàgina 3.)

ELS NAZIS CREEN UN COS DE POLICIA SECRETA A LES FRONTERES

A la població fronterera de Loerrach hi ha moviment de tropes i municions

Basilea, 16. — El periòdic «National Zeitung» afirma que el Reich ha creat seccions fronteres de policia secreta a l'objecte de vigilar el trànsit.

Aquestes seccions es componen de S. A. i S. S. i formacions motoritzades nacional-socialistes i s'anomenen «Tropes secretes de les fronteres».

A Loerrach hi ha dues companyies d'aquestes tropes i el periòdic assenyala que hi ha moviments de tropes i municions.

"En aquestes converses hem arribat a un acord", ha dit Comorera

El tercer dia de crisi del Consell de la Generalitat havia desvetllat major expectació que els dies anteriors.

El desig de seguir el curs de la tramitació i diligències que ve realitzant el President Companys, havia reunit des de molt aviat d'aquest matí a la Galeria Gòtica del Palau de la Generalitat major nombre de periodistes, fotògrafs i personalitats de les organitzacions polítiques i sindicals.

Des de primeres hores els comentaris es feien també més apassionats que no pas ahir, i hi havia la impressió que havien disminuït considerablement les dificultats i obstacles existents a última hora d'ahir.

ES REPRENEN LES GESTIONS

L'Honorable President s'ha instal·lat al seu despatx particular de la Residència, des de les deu del matí. El senyor Companys ha celebrat diverses conferències telefòniques relacionades amb la tramitació de la crisi.

Després de despatxar amb els seus secretaris, el President s'ha disposat a reprendre les consultes.

EL PRESIDENT HA REUNIT NOVAMENT ELS REPRESENTANTS DE LA CNT, UGT I PSUC

Abans de les onze han arribat a la Generalitat els comissionats de la C. N. T., U. G. T. i P. S. U. C., que s'havien reunit ahir a la tarda amb el President.

Han passat tots a la Residència a reunir-se novament amb el senyor Companys, per espai d'una hora.

Per la C. N. T. han assistit a la reunió conjunta els senyors Mas, Aureli Fernàndez, Herrera i el conseller dimissionari Fàbregues. Pel P. S. U., els consellers dimissionaris Comorera i Valdés, i per la U. G. T., el senyor Sesé.

Prop de les dotze els reunits han abandonat el despatx del President, excepte el senyor Comorera. Els comissionats no han fet manifestacions d'interès polític, limitant-se a dir que seguien les negociacions per a arribar a un acord.

LA SOLUCIO COMENÇA A DIBUIXAR-SE...

Més tard ha abandonat la Residència el conseller dimissionari senyor Joan Comorera. Interrogat pels reporters ha dit:

—No hi ha res de nou, però tot rutila. En aquestes converses hem arribat a un acord. Per ara, no us puc dir res més, perquè cal atenir-se a aquell adagi català que diu: «No es pot dir blat, que no sigui al sac, i ben lligat.»

—Creieu en una solució ràpida...? —han insistit els periodistes.

—Com us dic, la solució comença a dibuixar-se després d'aquesta conversa.

ELS REPRESENTANTS DEL PARTIT FEDERAL IBERIC

Prop de la una del migdia han estat al Palau de la Generalitat els representants del Partit Federal Ibèric. Ha passat al despatx del President a evacuar la consulta, el senyor Marian Serra Crespo, acompanyat del vice-president i secretari del partit.

En sortir de conferenciar amb el President Companys, han dit que no feien manifestacions, pel fet que més tard facilitarien una nota a la Premsa.

TERRADELLES NO EN SAP RES

Els periodistes han sorprès a primera hora de la tarda a la Galeria, el Conseller Primer dimissionari, senyor Josep Terradelles.

Preguntat pel curs de la crisi, ha dit que no sabia res, pel fet que era el President Companys qui tramitava la crisi i portava a terme les reunions i consultes.

El senyor Terradelles ha procurat esquivar molt simpàticament l'interrogatori dels reporters.

EL PRESIDENT ANUNCIA SOLUCIO PER A DEMA

A dos quarts de dues de la tarda, l'Honorable President ha rebut els periodistes a l'antesala de la Presidència.

El senyor Companys, en saludar els reporters, ha remarcat que encara no podia dir masses coses. I ha afegit:

—He repres aquest matí les gestions interrompudes ahir. He rebut la consulta del Partit Federal Ibèric i he celebrat una altra entrevista conjunta amb els representants de la C. N. T., U. G. T. i P. S. U. C. L'entrevista ha estat breu, perquè he hagut de dedicar-me a altres qüestions de govern, però es reprendrà aquesta tarda a les cinc.

La meva impressió és que el nou Consell de la Generalitat quedarà constituït demà, i no és cosa de dir ja més paraules, per ara.

—¿Delegareu les funcions executives del nou Consell? —ha preguntat un periodista.

—Molt possiblement —ha respost el President.

Després d'aquestes paraules el senyor Companys s'ha acomiadat dels periodistes, bo i parlant de qüestions alienes a la solució de la crisi.

PARENTESI DE REPOS

A les dues el President, després d'haver rebut diverses visites al seu despatx oficial, s'ha traslladat novament a la Residència per tal de dinar en família i reprendre les reunions a mitja tarda, com ha anunciat als periodistes.

La impressió a la Generalitat era del tot optimista.

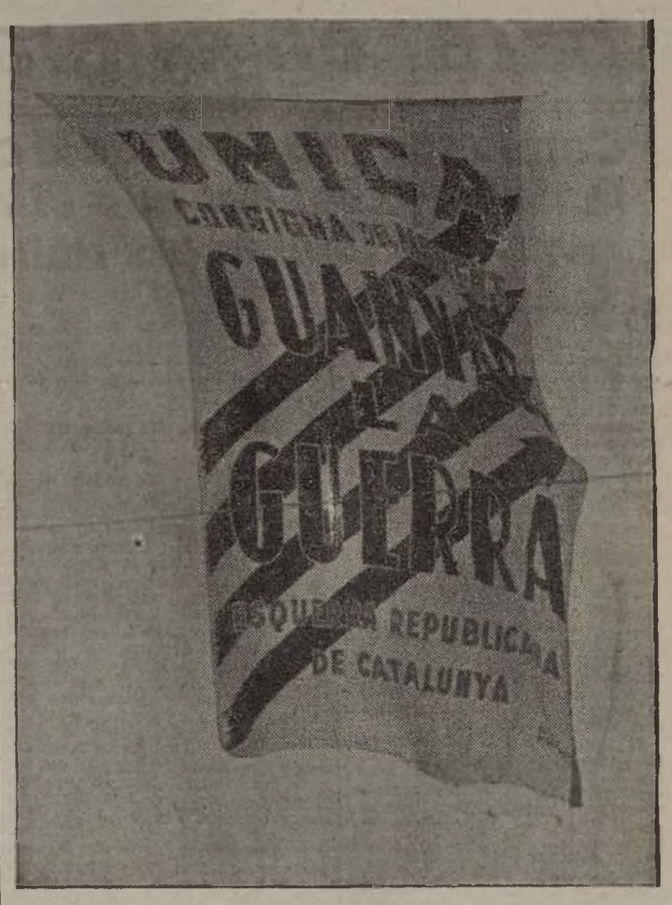

A l'entrada del carrer de Fontanella, E. R. de C. ha fixat aquesta pancarta, que glossa una de les consignes que més preocupa la ciutadania catalana: **Guanyar la guerra** (C.)

Els obrers del moll d'Anvers es declaren en vaga

Es neguen a carregar un vaixell alemany que porta armes

Anvers, 16.—Els obrers que estaven encarregats de la càrrega del vaixell alemany «Norburg» a la dàrsena d'Anvers, s'han declarat en vaga.

La causa de la vaga parcial és que hi ha municions a bord. Aquestes municions anaven destinades segons sembla— a Romania en viatge de trànsit. El ministre competent ha estat advertit de la vaga.

Antonesco arriba a París i és rebut pel ministre Delbos

París, 16. — El ministre d'Afers Estrangers de Romania senyor Antonesco ha arribat a aquesta capital i ha estat rebut pel senyor Delbos.

Tot i els nous contingents d'homes rebuts, els facciosos no tenen gent per a intentar un atac general sobre Madrid

Madrid, 16.—Impressió de «POLITICA»:

«Siguen los ataques facciosos por Boadilla del Monte. Su deseo de acercarse por de pronto a la carretera de La Coruña va a ser causa de un fracaso tan rotundo como los sufridos cuando intentaron acercarse a Madrid. Tenemos el convencimiento, por otra parte, de cuantos movimientos intenten los fascistas en las proximidades de Madrid, sólo servirán para demostrar su impotencia ante nuestras trincheras.

Nuestros milicianos están cada vez más decididos a oponerse a los tenaces ataques de los fascistas.

Por Boadilla el enemigo atacó ayer con mucha más violencia que en días anteriores. Sus tropas se lanzaron fuera de sus trincheras, pero horas más tarde hubieron de volver a las primitivas posiciones algunos menos de los que salieron.

Como para distraer nuestra atención por el resto de los sectores madrileños, los fascistas emplearon abundantemente la artillería, acaso con la ingenua pretensión de hacernos creer que iban a atacarnos por todos los frentes; pero nosotros sabemos, o nos creemos con motivos para saberlo, que los fascistas, a pesar de los refuerzos que han recibido estos últimos días, no tienen contingentes de hombres suficientes para intentar ya el ataque general. Esto no quiere decir que algún día no lo tengan, y para entonces han de poner en juego nuestros milicianos sus máximas energías. La seguridad de la capital de la República depende de ellos; y aunque en estos momentos la gravedad de la situación sigue siendo muy aguda, acaso llegue el día en que se requiera no sólo el esfuerzo supremo de los milicianos, sino de cuantos sientan en lo más hondo las convicciones antifascistas.»

LA CAPITAL CRUCIFICADA

"Regards", la magnífica revista parisenca, arribada avui a Barcelona, publica la doble plana que reproduïm, en la qual recull diverses escenes dels efectes dels criminals bombardeigs de què és víctima Madrid.

Les fotografies de Capa constitueixen documents importantíssims per a demostrar al món fins a quin punt arriba l'instint salvatge dels feixistes comandats per Franco. Aquest document gràfic de "Regards" constitueix un veritable "Jo acuso" davant el món civilitzat. El text dels peus de les fotos és el següent: 1, Una casa destroçada, on vivien tres o quatre famílies. Només hi resta un bufet com a testimoni de la vida dispersada. 2, Dues dones en un carrer devastat. Dues imatges de dol... 3, Una mare a qui les bombes feixistes han mort dos fills. I el peu de la fotografia diu: "Regards", volent donar als seus lectors una imatge fidel, irrefutable, de la vida tràgica dels habitants de Madrid, bombardejat pels feixistes, i de l'heroisme dels combatents i de la població, ha enviat a la capital espanyola un dels seus fotògrafs més qualificats i més audaços. El nostre Capa ha viscut algunes setmanes entre els milicians i els voluntaris de la Columna Internacional i entre el poble dels carrers i les barriades devastades. Ell ha anat als llocs més perillosos de la Casa de Campo, de la Ciutat Universitària, de Villaverde, sota el foc dels trets de l'artilleria i de les ràfegues de les metralladores. Amb perill de la seva vida, ha reportat una sèrie prodigiosa de documents únics dels quals avui comencem la publicació". 4, El pelegrinatge a les runes de la que fou llur casa. 5, Una vista del barri de Vallecas, als afores de Madrid, on alguns carrers han restat totalment destruïts pel bombardeig dels feixistes. Una família amuntega alguns objectes, un matalàs, fardells, sobre un carret. L'èxode comença. 6, Tot el que una família ha pogut salvar de la destrucció. 7, La vida reprèn els seus drets: Davant del mur crivellat, els infants parlen. Són aquests que encara viuen els qui cal salvar. Cal que el poble espanyol tigui amb què defensar-se...

Cada dia va augmentant l'èxit del treball voluntari a Catalunya

Aquest matí el director general de Treball, company Aragó, ha rebut els periodistes als quals ha manifestat que sentia una gran satisfacció per l'èxit tan extraordinari que tenia cada dia més la iniciativa de la Conselleria respecte al Treball Voluntari.

—Avui — ha continuat dient — m'ha visitat una comissió d'obrers del grup d'Indústries Cooperatives del Ram de la Construcció i Edificació, fent-me lliurament de 670 pessetes per a destinar-les a les despeses del Treball Voluntari. Aquesta quantitat ha estat recaptada pels obrers d'aquestes indústries en instituir el «dissabte roig».

També m'ha visitat una comissió d'obrers de la impremta Joan Sabadell, fent lliurament de diverses joies de valor perquè el seu import sigui destinat a la finalitat que es cregui més convenient. El conseller ha acordat que aquest sigui el de contribuir a les despeses dels mutilats de la guerra.

Us prego que per mitjà dels vostres respectius diaris feu constar la gratitud de la Conselleria vers els donants i voldria que remarquéssiu que esperem que això serveixi d'estímul i exemple per a tothom.

I res més — ha acabat dient —.

UNS AVIONS FACCIOSOS INTENTAREN AQUEST MATI BOMBARDEJAR LA COSTA

El conseller de Seguretat Interior, en rebre aquest migdia els periodistes, els ha donat compte que a primeres hores d'aquesta matinada uns aparells facciosos havien intentat bombardejar la costa catalana, sense aconseguir els seus objectius ni causar víctimes.

Ha afegit el senyor Aiguader que aprofitava aquest fet per a tornar a recomanar al públic que tingui serenitat, disciplina i confiança en l'autoritat, ja que en un cas de córrer algun perill Barcelona s'avisaria amb el temps necessari.

© Archivos Estatales, cultura.gob.es
ARCHIVOS ESTATALES

ULTIMA HORA
INFORMACIÓ • CRÍTICA • REPORTATGE

EL GOVERN DE LA GENERALITAT, EN CRISI

Sense solució, encara, en el dia d'ahir

"Catalunya té un perfecte concepte de la responsabilitat que el món li atorga avui dia", diuen els diaris de Ginebra

A les cinc de la tarda, el President, reprengué les negociacions. Continuà el período de consultes a la Residència, amb una reunió conjunta de Comissions dels Partit Socialista Unificat, U. G. T. i C. N. T.

Pel P. S. U. C. i U. G. T. hi assistiren els senyors Comorera, Sese i Valdés, i per la C N. T. els senyors Fàbregues, Herrero, Mas i Aurell Fernàndez.

En sortir de la Residencia presidencial, els delegats es limitaren a dir que continuaven les gestions, i evitaren tota mena d'interrogatori.

«RESPECTAR ELS INTERESSOS DE LA MENESTRALIA CATALANA EN LA NOVA ESTRUCTURACIO SOCIAL QUE S'ELABORA»

El conseller dimissionari, senyor Rafael Closes, assistí a consulta, com a representant d'Acció Catalana Republicana. Després de celebrar una conversa amb el senyor Companys, el senyor Closes facilità als periodistes la nota següent:

El senyor Closes ha manifestat al senyor President de Catalunya que la posició del Partit no podia ésser altra que la reflectida en les conclusions aprovades en l'assemblea de Delegats que va celebrar diumenge passat. Una, l'afirmar la voluntat del Partit de seguir collaborant activament amb les forces republicanes i obreres de Catalunya en la lluita contra el feixisme, sense deturar-se davant de cap sacrifici, fins al triomf absolut de la causa de la llibertat. L'altra, proclamar el seu desig de fer respectar els interessos de la menestralia catalana en la nova estructuració social que s'elabora, per creure-ho un deure estricte de justícia i de llibertat envers una classe que en tot moment ha donat suport entusiasta a tots els moviments alliberadors, i sense la collaboració decidida de la qual tota revolució esdevindria eixorca.

Ha afegit també que el Partit, fent-se càrrec de la transcendència històrica dels moments actuals, collaboraria tant des de dins el Consell, com des de fora, perquè el problema més vital que hi ha plantejat és el que l'autoritat del Govern sigui feta efectiva sense negligir, si cal, cap dels resorts del Poder públic.

Ha acabat aconsellant la formació d'un Govern que, com en el dimissionari, hi estiguin representades totes les forces sindicals i polítiques, perquè cal que tingui també tota la força moral per l'endegament dels greus problemes d'ordre econòmic que planteja i deixarà plantejats la guerra.»

«UN GOVERN DE LA MAXIMA AUTORITAT...»

Cridat pel President Companys, evacuà la seva consulta el President de la «Unió de Rabassaires», Josep Calvet. A la seva sortida, el conseller dimissionari d'Agricultura lliurà la nota següent als periodistes:

«La «Unió de Rabassaires i altres Cultivadors del Camp de Catalunya» entén que de la present crisi n'ha de sortir un Govern revestit de la màxima autoritat i prestigi i que, per tant, estigui en condicions de vèncer ràpidament la guerra i organitzar definitivament la reraguarda.

La massa pagesa catalana, força principal d'aquesta reraguarda, està disposada a seguir collaborant amb els altres partits i organitzacions sindicals, en la lluita contra el feixisme i la reconstrucció nacional, i en aquesta condició seguirà realitzant els sacrificis que exigeixi la salut del país.

La «Unió de Rabassaires» veu en la figura del President Companys la representació més directa de les aspiracions populars en aquesta hora històrica i a ell confia la solució final d'aquesta crisi, i expressa alhora el seu desig, que creu que coincideix amb l'interès general del país, que sigui la darrera que es registri mentre no s'hagi vençut definitivament el feixisme.»

SENSE SOLUCIO, A DOS QUARTS DE NOU D'ANIT

A dos quarts de nou del vespre, a la Secretaria de la Presidència de la Generalitat, facilitaren als representants de la Premsa la nota següent, relativa a les gestions realitzades pel senyor Companys:

«El President ha rebut aquesta tarda en consulta el conseller d'Acció Catalana senyor Closes i el senyor Calvet de la «Unió de Rabassaires».

El senyor Companys ha citat també a una reunió conjunta les representacions de la C. N. T. i de U. G. T. i Partit Socialista Unificat per tal de cercar una coincidència entre els representants de les organitzacions obreres majoritàries; però aquesta no ha estat possible obtenir-la respecte a un extrem relacionat amb la participació d'un sector, sobre el qual extrem s'han exposat criteris diversos, ja fets públics pels seus homes i per la seva premsa i que s'han mantingut encara irreductibles, impossibilitant el curs de les gestions.

El senyor Companys s'ha reservat la resta de la tarda per a meditar sobre la situació creada i pel moment no pot avançar cap més informació.

MES NOTES

Seguint en el nostre criteri, ja exposat ahir, no publiquem les notes rebudes del Partit Republicà d'Esquerra i del Comité Central del P. O. U. M.

«AVUI PER AVUI, L'UNIC IMPORTANT ES LA GUERRA», DIU «LA VOZ»

Madrid, 15. — «La Voz» d'aquesta nit comenta la crisi del Conseli de la Generalitat, dient:

«El toc és, pel que es veu, perdre temps, mentre que els periòdics de Barcelona, els quals tenen sens dubte més sort que els de Madrid, difonen amb tots els honors tipogràfics els projectes d'atac italià a la Costa Brava. ¿Què té més importància a hores d'ara, la política o la guerra? Pel que es veu, la política, la petita política, que vol fer de les seves.

E. Partit Socialista Unificat ha llançat la primera pedra, i a nosaltres ens sembla que ha fet molt bé. ¿Fins a quin punt van a continuar gaudint de la seva autonomia els irritolats? Molt de compte! A nosaltres tot això, de moment, no ens preocupa mentre no tinguem altra cosa més important que adobar tot el que sigui política de tipus clàssic. Avui per avui, l'únic important és la guerra.»

LA CRISI DEL GOVERN DE LA GENERALITAT, VISTA A L'ESTRANGER

Ginebra, 15. — Les notícies de la crisi del Govern de la Generalitat són esperades amb veritable interès als cercles ginebrins, que es preocupen per l'evolució del poble espanyol. Tothom s'adona de la importància decisiva que Catalunya té en la guerra civil, que ha estat imposada als pobles ibèrics. La crisi actual, als ulls dels observadors d'ací, pot marcar un pas decisiu de Catalunya vers la seva nova estructura. Es remarca que el nou período que comença estarà internacionalment caracteritzat per la no intervenció rigorosa que segons diuen França i Anglaterra tenen la ferma intenció d'imposar a Itàlia i a Alemanya. En tal cas augmentarà relativament la importància i el pes en el camp de batalla de la indústria de guerra catalana. Per tant, diuen aquí de la crisi del Govern de la Generalitat dependrà en gran part la sort de la guerra civil. I com que de la sort d'aquesta depèn l'evolució de la política internacional europea, bé podem afirmar que avui a Ginebra la crisi de la Generalitat és examinada amb l'interès que mereix un fet internacionalment decisiu. Així, a la pancarta que anuncia «Le Journal de Genève» d'aquest vespre es llegeix en cap i amb caràcter dominant, això: «La crise à Barcelone».

Europa ens mira. Fins fa pocs mesos gairebé no existiem per ella. Ara ens observa i espera els actes que es realitzen a Catalunya. Espera veure si sabem donar-nos la nostra estructura social que volem i si som aptes per a complir el nostre deure de poble modern.

* * *

París, 15. — Tots els diaris de la capital francesa, i molts rotatius estrangers s'ocupen apassionadament, encara que no amb gran competència, de la crisi del Govern de la Generalitat de Catalunya. El tema és molt cultivat, especialment per part dels diaris d'esquerra, i als cercles obrers es comenta apassionadament tot telegrama que doni compte del procés de la crisi.

Informacions procedents dels cercles diplomàtics i polítics de Ginebra, donen a entendre que tots els delegats reunits per la present sessió del Consell de la Societat de Nacions aprecien la crisi del Govern de Catalunya com una mena de termòmetre de la situació general a tot Espanya.

Adhuc els diaris ginebrins, de curt tiratge, però de gran ressonància internacional, malgrat estar sufragats en llur majoria pel capitalisme internacional, reconeixen que Catalunya té un perfecte concepte de la responsabilitat que el món li atorga avui dia.

Els delegats internacionals, en sortir de la sessió d'avui del Consell de la Societat de Nacions, l'interès del qual ha estat totalment local, s'agrupaven davant les redaccions d'alguns diaris, entre ells «Le Journal de Genève», i amb gran curiositat discutien els termes dels resumits textos que hi havia a les pissarres posades a la vista del públic. Alguns diplomàtics de finíssima perspicàcia declaraven a llurs companys i als periodistes que havien estat els diaris de Ginebra l'element que havia donat la tònica del moment a uns homes que sortien d'una sala després de discutir una estèril qüestió que interessa només que a dos Estats, no per la seva importància, sinó pel que afecta a llur amor propi.

GRANJA ROYAL
DEMA TARDA
Reobertura del SALO DORE
CRAZY BOYS ORCHESTRA

Ha estat decretada la supressió de les juntes, comitès de defensa i gestores

El Govern ha acordat contestar al requeriment franco-anglès

Valencia, 15. — A dos quarts de cinc de la tarda quedà reunit el Govern en Consell. Assistiren tots els ministres, àdhuc els sense cartera, llevat del d'Hisenda i Estat que són a l'estranger.

La reunió acabà a un quart d'onze de la nit.

A la sortida, el secretari, Jesús Hernàndez, ha facilitat la següent referència oficiosa:

S'han discutit i aprovat importants Decrets, entre ells un de Governació, pel qual es suprimeixen les Juntes, Comitès de Defensa i Gestores, sorgides en els primers dies de la sublevació, com a conseqüència de la necessitat d'improvisar òrgans directius. Es creen Consells Provincials en els quals tindran representació tots els partits del Front Popular i organitzacions sindicals.

Aquests organismes seran presidits pel governador civil, i en aquelles regions on concorren circumstàncies especials es nomenarà un delegat governatiu.

També s'ha aprovat un decret d'Obres Públiques sobre millora de regs, i un altre de Comerç regulant els preus dels articles de primera necessitat: s'obligarà els representants a vendre'ls als mateixos preus que regien abans del 19 de juliol.

Amb referència a la qüestió internacional, el Govern ha acordat contestar al requeriment franco-anglès amb una nota, la qual serà donada a conèixer a la premsa una vegada hagi estat cursada.

Moscou no perd de vista els esdeveniments de Xina

Moscou, 15.—Als centres oficials és seguit amb gran interès el desenvolupament dels esdeveniments de Xina, els quals són considerats com de veritable importància i d'inevitable transcendència. En efecte, hom considera que el que passa a Xina no és més que el punt culminant d'un secular estat d'opressió que s'enderroca per moments gràcies a l'ímpetu popular.

Cal tenir en compte que de fa anys, a l'interior de Xina, al nord i al sud del Yang Tse, hi ha intensíssimes regions governades per soviets o consells d'obrers i camperols, que constitueixen la representació genuina de la classe treballadora explotada pel feudalisme militar. Fins a quin punt aquests «soviets» s'orienten en les teories ortodoxes del materialisme històric, ningú no podria dir-ho, ni molt menys que aquests «soviets» rebin orientacions ni instruccions de cap altra potència. Es un moviment impulsiu, natural, que posa a ratlla el militarisme i el capitalisme antic. Aquests milions d'homes que lluiten per l'emancipació, són els que reben el nom de «bandits» quan es veuen obligats a defensar-se dels exèrcits de Nanquin.

L'actual moviment contra l'exèrcit de Nanquín s'ha produït al Xensi, que és una de les provincies on s'ha aconseguit l'organització dels «soviets» de camperols i obrers, però el moviment tendeix a estendre's també a les altres regions també emancipades, tals com el Kiangsi, el Hupeh, l'Hunan, una part de l'Honan una part del Xansi i una part de l'Anuhei. La principal característica de l'actual moviment és l'animadversió contra l'imperialisme feixista dels japonesos, els quals, ja d'ençà de la guerra russo-japonesa, han anat penetrant a Xina. El fet que els revoltats s'alcin igualment contra el Govern de Nanquín és produït per la circumstància que els dirigents nanquinesos han fet durant els darrers anys una política de contemporització que ha servit més els interessos maquiavèlics del Japó que no pas les necessitats nacionals de Xina.

TXANG SUE LIANG ES FA FORT I REP REFORÇOS

Pequín, 15. — El mariscal Txang Sue Liang ha aconseguit fer-se fort al llarg de la línia ferroviària de Tungkau a Sianfú. A aquesta darrera ciutat ha arribat el governador del Kansu, el qual és un dels principals lloctinents de Txang Sue Liang i porta considerables reforços.

Les forces governamentals s'estan concentrant al nord de l'Honan, però es diu que aquestes forces vacillen a atacar els insurgents per por que aquests exerceixin represàlies contra la person de Txang Kai Xek.

LA REVOLTA S'ESTEN

Nanquin, 15. — La rebel·lió de Txang Sue Liang s'està estenent cap a Lantxau, capital del Kansu, on s'han registrat ja diverses topades entre els dos exèrcits.

Important per als expenedors de telegrames

La Secció de Censura de la Junta de Seguretat Interior, ha pres l'acord que a partir de la data d'avui s'exigeixi la presentació de la documentació acreditativa de la seva personalitat a l'expedidor de tot telegrama, tant els nacionals com els estrangers.

Pel que fa referència als estrangers, hom haurà de presentar un document oficial de la seva nacionalitat, ultra la seva adreça local.

MITINGS

MITING DE MASSES

En el qual la Confederació Regional del Treball de Catalunya donarà compte al proletariat de la seva posició davant del problema polític actual.

AVUI, AL TEATRE OLYMPIA

L'acte començarà a les deu de la nit i en ell faran ús de la paraula: J. Juan Domènec, Francesc Isglees, Jaume R. Magrinyà. Presidirà, pel Comité Regional, Pere Herrera.

Treballadors, acudiu al

GRAN MITING INTERNACIONAL

organitzat pel Comité Regional de la C. N. T. en collaboració amb la Secció Francesa. Demà, dijous, dia 17, a dos quarts de deu de la nit, al

GRAN PRICE

en el qual prendran part:

LAPEYRE, per la C.G.T.S.R. (Secció Francesa de l'A.I.T.)

BERNARD POU, pel Comité Regional de Catalunya de la C. N. T.

PIERRE BESNARD, Secretari de l'A. I. T.

GASTON LEVAL, pel Comité Regional de Catalunya de la C. N. T.

Treballadors antifeixistes! Proletaris revolucionaris! Per la solidaritat internacional revolucionària! Acudiu-hi tots!

(L'acte serà retransmès per ona normal per Ràdio Barcelona i Ràdio Associació de Catalunya, i per ona normal i ona extracurta de 42'88 metres per Ràdio C.N.T.-F.A.I.)

L'ACTE D'ANIT DE LA UGT I EL PSUC, SUSPES

Anit rebérem la nota següent:

«El Comité Central del Partit Socialista Unificat de Catalunya i el Secretariat de Catalunya de la U.G.T., han acordat, davant la situació política plantejada amb motiu de la crisi del Govern de la Generalitat de Catalunya, i amb l'objecte de demostrar, una vegada més, la seva intenció de donar totes les facilitats per a la solució de la crisi, ajornar el miting que havia de tenir lloc avui, dimarts, a les deu de la nit, al Gran Price.»

CANODROM - PARK
SOL DE BAIX — CONTROL OBRER
Demà, a les quatre de la tarda
Grans curses de llebrers
Tramvies: Línies 7 i 15 :: Autobusos: Lletra E

EL CICLISME A L'ARGENTINA

Molt poques vegades hem tingut ocasió de parlar de temes ciclistes pel que fa referència a la capital de la República Argentina.

Després d'aquella poc afortunada «tournée» de Trueba, Girardengo, Giacobbe, etc., per l'Amèrica del Sud, no havíem sentit parlar més de ciclisme.

I és que l'esport de la bicicleta a Buenos Aires ha tingut sempre poca envergadura. Argentina, tenia, fins ara, el seu Remigi Savaedra, com nosaltres teníem Canyardo... però amb la diferència que ells, al darrera de Saavedra, ja no quedava ningú, mentre que nosaltres encara podem cantar glòria.

Quan Remigi Savaedra abandonà el ciclisme completament esgotat, tan sols les figures de dos germans seus sortien de tant en tant a la carretera, com volent-nos recordar que a Buenos Aires encara es pedalejava.

I amb la personalitat de Remigi Savaedra, han desaparegut del calendari sud-americà aquelles famosíssimes curses de Buenos Aires-Mar del Plata, Buenos Aires-Rosario-San Lorenzo, Critèrium de Santa Fe, etc.

Curses que totes elles venien a resultar interessants per un factor, que no era precisament la «classe» dels participants. El llarg quilometratge, el pèssim estat de les carreteres, plenes de sots, pols, fang i pedres, constituïa el calvari del ciclista i la joia del públic en veure com arribaven desfets els que podien vencer totes aquestes dureses de la cursa.

* * *

Ara, però, ens assabentem que a Buenos Aires ha estat disputada una cursa ciclista de Sis Dies, dins d'un Velòdrom desmuntable. I en aquest esdeveniment, també hi han pres part dos ciclistes espanyolas que formaven equip.

La nota destacada ha estat la victòria d'aquests, que han resultat ésser Prior i Ramos.

Victòria que, encara que molt brillant, també té certa explicació com ha estat assolida.

J. L. M.

KENNEL DE SARRIA
Demà, a les quatre de la tarda, cada dia.
GRANS CURSES DE LLEBRERS

Malgrat el nombrós material emprat, els atacs enemics són totalment rebutjats

Valencia, 15. — Comunicat oficial de guerra de les 21'30.

FRONT DEL CENTRE. — En el dia d'avui ha continuat amb la mateixa intensitat que ahir l'atac enemic al sector de Boadilla, i han estat infructuosos tots els esforços que ha fet per a trencar la sòlida resistència de les nostres línies, defensades heroicament pels nostres milicians.

A darreres hores de la tarda, els facciosos tornaren a les seves posicions, després de sofrir una seriosa derrota.

Les forces de la República perseguiren en alguns punts els facciosos, i els ocasionaren moltes baixes en la seva desordenada retirada. En aquest atac emprà l'enemic gran luxe de material bèl·lic, i llançà contra les nostres forces alguns tancs que foren detinguts i fets recular amb bombes de mà.

L'aviació republicana ha efectuat vols de reconeixement i ha metrallat des de poca alçaria nuclis rebels al campament de Carabanchel i a la carretera de Villaviciosa a Brunete.

Als altres sectors, sense novetat digna de mencionar-se.

SEMBLA QUE ELS REBELS TRACTEN D'INCOMUNICAR MADRID

Madrid, 15. — Com indicàvem ja dies, sembla probable que les forces rebels, en vista de la impossibilitat d'apoderar-se de Madrid per sorpresa, donades les mesures que per a evitar-ho s'han adoptat per les forces republicanes, intenten tallar les principals carreteres i nusos de comunicacions amb la capital de la República.

Segons es desprèn dels darrers moviments dels facciosos amb els seus recents atacs a les nostres avançades de sectors que sense deixar d'ésser del front del Centre no estan molt propers a Madrid aquella opinió sembla prendre cos.

A VALDEMORILLO I BOADILLA L'ENEMIC ES SEVERAMENT CASTIGAT

Els poblets de Valdemorillo i Boadilla del Monte continuen essent objecte de forts atacs.

A la part de Valdemorillo s'ha aconseguit reduir les forces atacants a les seves antigues posicions, des de les quals segueix hostilitzant, però no ha tornat a intentar cap sortida amb propòsit d'ocupació de posicions o de millorament de les que té.

L'atac iniciat ahir, a la tarda, a Boadilla, durà fins ben entrada la nit, i les nostres forces contingueren, amb els seus certers foc les nodrides masses de combatents rebels que s'apropaven i, finalment, el feren aixoplugar als llocs d'on sortiren.

De matinada segui el combat, encara que amb moltíssima menor intensitat, intervenint les bateries d'ambdós sectors, les quals castigaren les carreteres i camins contraris per on poguessin rebre reforços, i a primeres hores del matí d'avui els facciosos reprengueren l'atac.

EL TREN BLINDAT «K» INUTILITZA DIVERSOS TANCS ENEMICS

Madrid, 15. — Es coneixen alguns fets realitzats pel tren blindat «K» conegut amb el nom «El terror dels facciosos».

A Parla, amb el canó que el dit tren blindat porta, foren desfets tres tancs feixistes i fou rescatat el tren blindat «K», que havia estat inutilitzat i assaltat per l'enemic.

A Pinto, foren alliberats per la dotació del tren blindat «K» els camarades de l'estació i desmuntats dos canons que feien foc des de la via.

A Getafe, el tren blindat «K» inutilitzà quatre tancs i els altres quatre tornaren enrera, i emprengueren la fugida. Les metralladores feren una veritable carnisseria a les files de l'enemic. Els moros quelen dels arbres on havien pujat. L'enemic en aquesta acció sofrí més de 500 baixes.

Els rebels contracten intèrprets per a entendre's amb els mercenaris estrangers

Gibraltar, 15. — Els cercles britànics de Gibraltar, que estan econòmicament i culturalment relacionats amb els actuals problemes espanyols, des de fa molt de temps volien convèncer els elements feixistes de dos punts:

1. Que els militars rebels no representen de cap manera la minoria intel·lectual espanyola.

2. Que als rengles rebels, després dels successius fracassos de la Legió Estrangera i dels indígenes marroquins, la iniciativa d'atac és a mans de mercenaris estrangers.

Avui s'ha registrat un succés que ve a confirmar aquesta dos punts. El fet és comentat irònicament per totes les persones intel·ligents que formen la colònia britànica. Han arribat a Gibraltar diversos oficials insurrectes espanyols disposats a contractar intèrprets que coneguin a fons l'anglès, l'alemany i l'italià. Els rebels demanen la tramesa d'intèrprets amb la major urgència.

Els oficials en qüestió ofereixen als intèrprets 600 pessetes al mes i un uniforme molt llampant, a la vegada que oficial.

El resultat d'aquesta missió no ha estat un èxit, ja que únicament dos subditts britànics s'han deixat convèncer.

El fet és el tema de tots els cercles polítics i les conclusions que d'ells es desprenen no són molt favorables a la capacitat intel·lectual dels mercaços de Franco.

Un hidro procedent de Ceuta es passa als nostres rengles

Valencia, 15. — Comunicat de Marina i Aire de les nou de la nit.

L'aviació que s'ocupa en la defensa de Madrid bateà avui concentracions enemigues a Carabanchel Alto i a la carretera de Brunete cap a Villaviciosa de Odón.

A primera hora d'aquesta tarda ha estat lliurat a Màlaga, pel pilot Antoni Blanch i Latorre, i el mecànic Evarist Carballeira i López, un hidro facciós, procedent de Ceuta.

L'alférez de Marina Josep Maria Moreno, que anava com a observador, fou mort pels seus companys de tripulació, en ple vol, en intentar oposar-se al propòsit de Blanch i Carballeira, de traslladar-se a Màlaga, per tal de sumar-se, com ho han fet, a les forces lleials.

EL CAP D'ANY DEL MILICIA

Demanem a tots els socis i simpatitzants, homes i dones, del Casal «Espartacus», Aribau, 74, que vulguin assistir al local social dimecres dia 16 a les deu de la vetlla, per tal d'oferir la seva collaboració als treballs que comporta el Comiat de l'Any del combatent.

A aquesta obra que la dona a la reraguarda porta a cap amb la collaboració de tots els catalans, no ha de mancar l'aportació de cap soci del Casal Nacionalista Obrer del Districte VI, «Espartacus».

Ajudeu els refugiats!

COMITE DE REFUGIATS DE BARCELONA (F.E.T.E., U.G.T.). — Els companys que no hagin rebut la targa d'inscripció voluntària són pregats de recollir-la i després lliurar-la al company delegat de la Secció corresponent.

El Comité de Refugiats de la F. E. T. E. espera la contribució de tots els companys per a alleugerir la situació angoixosa dels nostres companys sense llar.

Companys delegats: Joaquim Gades, Sindicat Nacional de Mestres. P. Ferrer i Guàrdia, 4.

Josep Barrull. Primer Ensenyament, i F. de Sales Aguiló, Ensenyament Mitjà i Superior, F. E. T. E., Pi i Margall, 39

ARRIBADA DE REFUGIATS DE MADRID. — Ahir arribaren a la nostra ciutat seixanta refugiats procedents de Madrid. Una delegació del Comité Central del Socors Roig del P.O.U.M. va anar a rebre'ls i després de descansar a l'Hotel Falcon foren traslladats a la Colònia Roja de Lleida i a la colònia de refugiats d'Alguafreda.

JOGUINES PER ALS NENS DE MADRID. — El Comité Central del Socors Roig del P.O.U.M., Pelai, 62, primer, primera, ha organitzat diferents colònies escolars per a refugiar els nens procedents de Madrid. Es necessiten urgentment joguines, robes per a nens, etc., per a distribuir-les entre les innocents víctimes del feixisme.

Mr. Eden segueix essent optimista respecte les negociacions de mitjanceria

Londres, 15. — Interrogat a la Cambra dels Comuns sobre les seves negociacions per fer efectiva una mitjanceria a Espanya, el senyor Eden ha declarat:

«Els governs italià i alemany, malgrat de declarar-se escèptics sobre l'èxit de la mitjanceria, posen de manifest que estan disposats a collaborar-hi, i sobretot a examinar les proposicions que formularan els altres governs».

En referir-se a la resposta portuguesa, el ministre d'Afers Estrangers anglès, amb certa ironia, reconeix que les autoritats de Lisboa no han sabut comportar-se amb la diplomàcia necessària, però recorda que Portugal ha dit que collaboraria en la proposició si el Govern legal d'Espanya i les autoritats facciosos estiguessin d'acord en el projecte de mitjanceria.

Cartellera del teatre

(A tots els teatres començarà la funció a tres quarts de deu de la nit.)

APOLLO.—Companyia de drames socials. — Direcció: Salvador Sierra. Primera actriu: Enriqueta Torres. Nit: «EL PROCESO FERRER».

BARCELONA.—Companyia de comèdia Paris-Ortiz-Fuentes. — Nit: «AY MAMA INES, O LA CASA DE LA FELICIDAD».

COMIC.—Companyia de revistes Rosita Rodrigo i Pina Conesa. — Director: Joaquim Valle.—Nit: «LAS DE VILLADIEGO».

ESPANYOL. — Companyia de vodevil. Direcció: Josep Santpere. Primera actriu: Pepeta Forners. — Nit: «LES MITGES VIRTUTS».

NOVETATS. — Companyia lírica Marcos Redondo i Antonio Palacios.— Nit: «EL PROCESO DE LITA PI» i «LA MONTERIA».

NOU.—Companyia lírica catalana. Director: A. Nolla. Primera figura: Emili Vendrell. Nit: «CANÇO D'AMOR I DE GUERRA».

OLYMPIA. — Teatre de masses. Nit: «DANTON», de Romain Rolland, traduïda per Gorkin. 300 persones en escena. Butaques, 1'50 ptes.

POLIORAMA.—Companyia de drama català. Primer actor: Enric Borràs. Primera actriu: Assumpció Casals. Nit: «CELIA, LA NOIA DEL CARRER D'ARIBAU».

PRINCIPAL PALACE.—Companyia d'operetes dirigida per Miquel Tejada. Nit: «EL ABANICO JAPONES».

ROMEA.—Companyia de comèdies catalanes Maria Vila i Pius Davi.— Nit: «LA PRESO DE LES DONES». Divendres, estrena de «LES DONES SAVIES».

VICTORIA.—Companyia lírica castellana. — Nit: «LA DEL MANOJO DE ROSAS».

Cartellera de varietats

TIVOLI.—Varietats selectes i Orquestra «Demon's Jazz».

SALO INTERNACIONAL (Casa Llibre). De cinc a una de la matinada: Cada dia grans programes de varietats, alternades amb ballables, per Orquestra Napoleon's Band i Orquestra Casa Llibre.

CIRC BARCELONES.—Companyia de varietats. Nit: Orquestra «Els Patxendes» i grans atraccions.

GRAN PRICE.—Demà, tarda, selectes balls amenitzats per l'orquestrina «PRICE BAND». Preus i hores de costum.

AVISOS.—A tots els teatres tots els serveis estan controlats per la CNT. Resta suprimida la revenda, la comptaduria, la claca i la propina. — Tots els teatres funcionen en règim socialitzat i per aquest motiu no hi ha entrades de favor.

FRONTO NOVETATS
Demà, tarda, a dos quarts de 5:
A PUNTA:
ECENARRO-BLENNER contra CANTABRIA-BAZURCO
Nit, a un quart d'onze:
A PALA:
QUINTANA IV-Chiq. GALLARTA contra ZARRAGA-URZAY
Detalls per cartells.

FRONTO TXIKI-ALAI
Demà, a les quatre tarda:
SAGRARIO-MERCEDES contra LUMI-MARISA
Nit, a les deu:
ARRATE I-TONI contra MATILDE-AURORA
Detalls per cartells.

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

SETMANA DEL 14 AL 20 DE DESEMBRE

ACTUALITATS
Por la corriente del Erina.
Las energías de las plantas.
El mundo de las hormigas.
Aunque parezca mentira.
Labriegos averiados.
Viva la juerga.
Madrid, tumba del fascismo.

ATLANTIC i SAVOY
Tapiz neoyorkino.
Instantáneas de Hollywood.
El capitán odia al yerno.
Asesinato marioneta.
Por todo lo alto.
Revista fantasía.
Madrid, tumba del fascismo.

AMERICA i FOC NOU
La mascota, per Lucien Baroux.
Guerra sin cuartel.
El viejo Kentucky.

ARENES
La marca de Caín.
Juventudes rivales.
La hija del barrio.
Musical.

ASTORIA i MARYLAND
El desconocido.
Pesca de altura.
Olimpiadas domésticas.

ARNAU, FLORIDA i BROADWAY
Hacia las alturas, per Katharine Hepburn.
Código secreto.
Perfecto caballero.
Dibuixos.

BARCELONA
Aguilas heroicas, per James Cagney.
Papà, per Lucien Muratore.
Dibuixos.

BOSC i PRINCIPAL
Su primer hijo.
El secreto de Madame Blanche.
No juegues con el amor.
Dibuixos.

SORIEME i TALIA
El infierno negro.
El despertar del payaso.
Còmica.

COMTAL
Charlie Chan en el circo.
El tunante.
Magia de la música.

CAPITOL
El agente especial, per Bette Davis i Ricardo Cortez:
Los muertos mandan.
Còmica.

CATALUNYA
El àngel de las tinieblas, per F. March.
Misión secreta.
Dibuixos.

CINEMAR
La marca de Caín.
Ceylan.
No juegues con el amor.
Còmica.

COLISEUM
La tragedia de Louis Pasteur, per Paul Muni.
Còmica.
Musical.

CINEMA ALIANÇA (P. N.)
La llave de cristal.
La huella del pasado.
Nevada.

ESPLENDID
Suena el clarín.
Ahí viene la novia.
Alas en la noche.
Còmica.
Dibuixos.

EXCELSIOR
El agente britànico, per Kay Francis.
Viva la marina.
Còmica.
Dibuixos.

ESPLAI i MAJESTIC
Aguilas heroicas, per James Cagney.
La que apostó su amor.
A las doce en punto.

EDEN
Tiempos modernos, per Charlie Chaplin.
Guerra sin cuartel.
Viviendo un sueño.

FANTASIO
Tres meses de vida, per E. Horton i Irenne Herbelt.
Musical.
Dibuixos.

FEMINA
Entre esposa i secretaria.
Còmica.
Reportatge.

FREGOLI i TRIANON
El infierno negro, per Paul Muni.
El despertar del payaso
Dibuixos.

FOMENT MARTINENC
La llave de cristal.
Impetus de juventud.
Hecho y derecho.

GOYA
Escàndalo estudiantil, per Kent Taylor i Arline Judge.
Su primer beso.
Melodía de primavera.

IRIS PARK
La hiena, per Mary Morris i Evelyn Venable.
Recordemos aquellas horas.
La vestida de rojo.
Dibuixos.

KURSAAL i AVINGUDA
El agente britànico, per Kay Francis.
Viva la marina.
Còmica.
Dibuixos.

METROPOL
Pané bohemio.
Quiéreme siempre.
El valor se impone.
Dibuixos.

MIRIA
Sombrero de copa, per Ginger Rogers i Fred Astaire.
Shanghai.
Monte atronador.

MISTRAL
Campeón ciclista, per Joe Brown.
Por unos ojos negros.
El caso del perro aullador.
Variedad musical.

NOVA-YORK
Huérfanos del destino
Diablos del aire.
Dibuixos.
Còmica.

ODEON (S. A.)
La llave de cristal.
Cazadores de estrellas.
Casta de águilas.

PUBLI CINEMA
Noche de estrellas.
Bajo el sol de Saint Moritz.
Yendo por el mundo.
New-York.
Parece increíble.
Musical.
Madrid, tumba del fascismo.

PATHE PALACE
El agente britànico, per Kay Francis.
Viva la marina.
Còmica.
Dibuixos.

PARIS i VOLGA
Escàndalo estudiantil, per Kent Taylor i Arline Judge.
Los siete pecadores.
Por un perro chico, una mujer.
Parque zoológico.

SMART
El agente britànico, per Kay Francis.
Viva la marina.
Còmica.
Dibuixos.

SELECT
Sombrero de copa, per Ginger Rogers i Fred Astaire.
Vaquero millonario.
Charlie Chan en Shanghai.

SAVOY
Asesinato marioneta.
Por todo lo alto.
Entre campos i bosques.
Los peques en alta mar.
Tapiz neoyorkino.
Instantáneas de Hollywood.
Monerias.
Madrid, tumba del fascismo.

TETUAN i NURIA
Primer hijo.
El amado de los dioses
La rival de sí mismo.

TRIOMF i MARINA
La voz de ultratumba, per Lionel Barrymore i Margaret Callaham.
Todo un hombre.
El sobre lacrado.
Comedia musical.

URQUINAONA
Nocturno.
Agricultura.
Còmica.
ATRACCIONS.

VICTORIA
Ahora y siempre, per Shirley Temple.
Nobleza obliga.
Mi vida entera.
Dibuixos.

WALKIRIA
El misterio de Edwin Brood.
La princesa O'Hara.
Así se escribe la historia.
Còmica.
Dibuixos.

XILE CINEMA
El chico cantor, per Al. Jolson.
El destino vengador.
El guapo.
Còmica.

© Archivos Estatales, cultura.gob.es
ARCHIVOS ESTATALES

LA GUERRA, A XINA

(Ve de la primera pàgina).

...—retingut a Loiang a causa de la boira, que dificulta el viatge ...— no es sabrà concretament el que en realitat succeeix a Sian-Fu.

D'altra banda les notícies que circulen sobre topades entre tropes governamentals i tropes rebels, són molt confuses i la situació, en el sentit militar, pot assegurar-se que és del tot inextricable.

A PEQUIN CREUEN QUE EL «PERILL» COMUNISTA A LA XINA DEL NORD ES AGUT

Pequin, 16. — Els nuclis militars japonesos segueixen amb gran atenció els esdeveniments que es produeixen a Xina i creuen que el perill comunista a Xina del Nord ha entrat en una fase aguda. Als cercles japonesos esperen que Sung Txen Iuan, president del consell polític d'Hopei i Txahar, col·laborarà activament amb el Japó «per a lluitar contra els comunistes».

Els observadors xinesos consideren que aquesta actitud dels japonesos significa que la guarnició nipona jutja arribat el moment oportú per a demanar que Sung Txen Iuan augmenti l'autonomia d'Hopei i Txahar. Fins ara el president del Consell polític — malalt des de fa molt de temps — ha refusat rebre visites.

De font xinesa anuncien igualment que les tropes mongols i manxus han renovat les seves activitats amenaçadores a l'est de Suyuan.

S'HA ENTAULAT UN VIOLENT COMBAT A 80 QUILOMETRES DE SIAN-FU

Nanquin, 16. — (Urgent). — S'afirma que s'ha establert un violent combat a Huahsim, a uns 80 quilòmetres de Sian-Fu, entre tropes governamentals i rebels.

El govern de Nanquin espera entrar a Sian-Fu dintre tres dies.

L'AMBAIXADOR BRITANIC AJORNA EL SEU VIATGE A PEQUIN

Nanquin, 16. — L'ambaixador britànic ha ajornat el seu viatge a Pequín degut a la crisi.

DE NANQUIN HA SORTIT UNA EXPEDICIO DE CASTIG, FORMADA PER MIG MILIO D'HOMES

Nanquin, 16. — El govern ha decidit enviar una expedició de càstig contra els rebels de Sian-Fu. L'exèrcit comprèn 500.000 homes i s'espera que dintre de tres dies podrà trobar-se a Sian-Fu.

La muller del mariscal Txang Kai Txek ha protestat d'aquesta decisió del govern central, degut que el seu marit continua a poder del mariscal Stxang Sueh Liang.

EL MISSATGER DONALD, CREU QUE EL CONFLICTE SERA RESOLT DINTRE POCS DIES

Xang-Hai, 16. — El conseller Donald ha tramès des de Loyang un telegrama exclusiu per a l'agència Reuter, en el qual posa de manifest que els rebels li digueren que no farien cap mal al mariscal Txang Kai Xek.

Acaba mostrant-se convençut que el conflicte serà resolt dintre de pocs dies, i gràcies a les converses en curs.

Al front basc s'ha fet gran nombre de baixes a l'enemic

Bilbao, 16 (Servei especial de Febus). — En tots els sectors, excepte en el de Marquina, hi hagué tranquil·litat. En aquesta zona, al matí, s'ha registrat intens foc de l'artilleria rebel al qual han replicat adequadament els nostres artillers.

Les peces enemigues han estat reduïdes al silenci.

S'ha registrat més tard un intent d'atac enemic, que ha estat contingut primer i rebutjat després.

En aquesta acció es feren gran nombre de baixes als facciosos. A la tarda es restablí la tranquil·litat en aquest sector.

En el sector d'Uvidea-Ochandiano, lleuger tiroteig. L'artilleria estigué silenciosa.

L'aviació enemiga efectuà algunes visites sobre les nostres línies, durant el matí i la tarda. Llançà algunes bombes sense conseqüències.

En els altres sectors la jornada va transcórrer sense novetat.

A Bilbao han descobert una important organització d'espionatge

Bilbao. — El sots-Director General de Seguretat, ha dit que podia donar a la publicitat, la notícia d'un important servei de la policia.

Gràcies als treballs realitzats pel personal de vigilància afecte a la Direcció General de Seguretat, ha estat detingut Eleuteri Garcia Suàrez, ex-empleat de la Delegació Marítima de Bilbao i afiliat a «Falange Española», de Madrid.

Se li ha trobat unes notes amb detalls relacionats amb l'emplaçament d'edificis oficials, fàbriques d'armaments i treballs de defensa.

Aquestes notes devien ésser portades a territori enemic.

Garcia Suàrez havia rebut les dades de Manuel Diego Somonte, el qual també les havia rebut de diversos individus entre ells Maria C. Bèjar i Josep Maria Lozanera, Miquel Santaló i Miquel Gascon.

Les relacions entre Garcia Suàrez i Manuel Diego Somonte, es portaren a terme per mediació de Xavier Concas i Emili Diego Merino, i intervingueren les germanes González Iglesias, mestresses d'un estanc situat al carrer Henao.

Els bascos assistiran al Congrés de Joventuts democràtiques que tindrà efecte a París

Bilbao, 16 (Servei especial de Febus). — Han sortit de Bilbao cap a París per a assistir al Congrés de Joventuts Democràtiques i Antifeixistes representants d'Acció Nacionalista Basca i Partit Nacionalista Basc, entre els quals delegats figuren tres dones.

El Congrés es celebrarà el pròxim dia 19 i tindrà una importància indiscutible pel moment internacional en que la reunió tindrà lloc.

El Partit Nacionalista Basc ha invitat les Joventuts Catòliques de totes les nacions per a desmentir les espècies propalades per alguns diaris parisencs.

Els afusellaments feixistes provoquen sublevacions militars al Ferrol

Madrid. — Se sap que a Galícia, els feixistes en veure la impossibilitat que es troben d'entrar a Madrid han fet més cruel la campanya d'afusellaments.

Segons declara la premsa facciosa de Galícia és esgotador el treball que pesa damunt els Consells de Guerra que funcionen per a sentenciar en massa, a mort, a infinitat de persones.

On els Consells de guerra han adquirit major significació, ha estat a El Ferrol.

Indiquen aquests Consells de guerra que continua el malestar entre els instituts armats, la qual cosa ha donat ja lloc a sublevacions d'importància.

Els guàrdies de Seguretat renuncien a un premi de 13.000 pessetes i el lliuren per als hospitals de sang

València, 16. — El ministre de la Governació en el seu recent viatge a Alacant féu un donatiu de 13.000 pessetes per als guàrdies de Seguretat i Assalt d'aquella plantilla per llur magnífica actuació en tot moment.

Aquest premi ha tingut per voluntat d'aquells bons defensors, una distribució plena de grandesa.

Han renunciat al premi i n'han fet lliurament de deu mil pessetes a l'hospital de sang i les 3.000 restants per a les guarderies d'infants.

Inutilitza una peça d'artilleria i es passa a les nostres files

Madrid, 16. — El matí d'ahir es presentà a les nostres avançadetes de Somosierra, procedent dels rengles feixistes de Navafría, l'artiller Antoni Serrano, del primer regiment lleuger de Getafe. Portava el segur d'una de les peces d'artilleria, amb la qual cosa la deixà completament inutilitzada.

COLUMNES MACIA I COMPANYS

CENTURIES «SUNYOL», «COLLDEFORNS» I «FONTBERNAT»

El Departament de Guerra del Casal d'Esquerra «Francesc Macià» està acabant l'allistament d'aquests tres banderins adscrits a la quarta columna «Macià-Companys» que, una vegada preparats degudament, sortiran cap al front que disposi la Superioritat.

* * *

Aquest Departament també organitza una columna femenina. Tots aquells i aquelles que vulguin formar part d'aquesta quarta columna «Macià-Companys» poden dirigir-se al Casal d'Esquerra «Francesc Macià» (Corts Catalanes, 647).

Comas Solà, davant el micròfon

Demà, dijous, a les set de la tarda i des dels micròfons de les emissores E. C. N. 1 Ràdio, C. N. T. F. A. I., el camarada J. Comas Solà, director de l'Observatori Fabra, donarà una important conferència, sobre el tema: «La Ciència, factor espiritual».

L'esmentada conferència serà retransmesa per les emissores barcelonines, Ràdio Barcelona i Ràdio Associació.

Són commutades set penes de mort

El «Diari Oficial» publica les disposicions següents del Departament de Justícia:

Decret commutant per la de reclusió perpètua, la pena de mort que el Tribunal Popular Especial, de Barcelona, imposà a Antoni Nuñez i Rodríguez, Emili Lecuona i Garcia Pueyes, Francesc Carrasco i González-Felip i Joan Díaz i Domínguez.

Decret commutant als condemnats Gaspar Vacarisses i Font, Artur Casanovas i Padrós i Josep Casamitjana i Llopart, la pena de mort que els fou imposada pel Tribunal Popular número 4, de Barcelona, per la de reclusió perpètua.

"Quan la C.N.T. es converteixi en partit polític, serà l'hora que el Partit Sindicalista es dissolgui...", ha dit Pestaña

Madrid, 16. — Un periodista ha sol·licitat d'Angel Pestaña una ampliació al seu discurs de diumenge a base del tema «¿S'ha de dissoldre el Partit Sindicalista?»

Pestaña ha dit:

—En el concert de les forces polítiques d'Espanya el Partit Sindicalista ha evolucionat com un fenomen natural, com un fet intrínsec de la vida política i social del nostre país. Això no vol dir que considerem fracassats els principis i les teories de la ideologia sindical apolítica. Es senzillament que estimem que responen a les necessitats del moment històric que viu Espanya. Els sindicalistes som homes d'aquest moment, però també som homes del futur. Ara som al carrer lluitant amb la nostra fe revolucionària, però tenim prevista l'evolució natural i estem preparats per a cooperar a la nova estructuració del país.

—¿No creieu arribat el moment de la dissolució del vostre partit? — ha preguntat el periodista.

—Ja ho vaig dir a la conferència de diumenge. Quan passades les circumstàncies actuals l'expressió política del sindicalisme revolucionari representada avui per la C. N. T. i pels elements que la volten crees un partit, aleshores sí que podria arribar-se a la dissolució. Avui la C. N. T. no té instrument polític que la representi, perquè entorn d'ella actua la F. A. I. Si aquesta es convertís també un dia en partit polític, aleshores, sols en aquest cas, el Partit Sindicalista desapareixeria per haver-se creat un altre organisme igual que s'anomenés com volgués, però que fes el que nosaltres fem. Però ¿per què crear una cosa quan ja n'existeix una altra que té la mateixa significació?

—Entretant, quina és la missió del Partit Sindicalista?

—Cooperar a organitzar la vida econòmica i política del futur, que no pot ésser el que era el 18 de juliol del corrent any, i a construir una Espanya digna.

—Es molt difícil la transformació econòmica d'Espanya?

—No; però entenc que donada la condició especialíssima d'Espanya distinta de la dels altres països, és precís tenir en compte la tendència temperamental i cal crear una economia mixta. Col·lectivització de les grans empreses, sí, però respecte de la petita economia industrial. Aquest equilibri ha d'ésser una força vital del nostre país. A Espanya no pot prescindir-se d'allò temperamental i per això insisteixo en què cal establir l'equilibri entre la reacció i el dinamisme. Respecte a la llibertat, a la llibertat individual, però amb un mínimum de disciplina.

La distribució del treball s'exigeix, perquè l'esforç dels homes ha d'ésser disciplinat, i per això serà forçós tenir present el treball de l'home i les conveniències col·lectives. Solament així es podrà construir el futur de l'economia.

El Partit Sindicalista, que és l'expressió de la política transformadora, entén que el treball té un valor fonamental, però no un valor absolut. La riquesa produïda ha de redundar en benefici de tots.

Per sort, l'opinió pública ja comprèn la nostra ideologia. Considera que els republicans han complert la seva missió i els republicans de bona fe, els qui no s'han destacat en la República, han d'incorporar-se a les organitzacions sindicals. D'aquesta manera realitzaríem una tasca eficaç. Si no la fem ara, després els republicans pesaran molt poc en la vida pública.

Mèxic considera que un arbitratge internacional significaria el reconeixement de la junta facciosa

Buenos Aires, 16. — Abans de donar per acabada la Conferència Panamericana de la Pau, algunes delegacions es mostren partidàries d'invitar el Govern espanyol perquè accepti la proposició d'arbitratge internacional.

L'oposició ferma i raonada ve dels delegats mexicans, els quals, fentse eco dels preceptes més elementals del dret internacional, estimen perillós dirigir-se als dos governs existents a Espanya, ja que això significaria reconèixer implícitament l'autoritat de la Junta facciosa de Burgos.

Amb tot, és possible que es trobi una fórmula que permeti dirigir-se vagament a la nació espanyola a fi que accedeixi a la proposició de mediació franco-britànica.

L'AMBAIXADOR D'ESPANYA A NOVA-YORK DECLARA QUE EL VAIXELL "NAVEMAR" NAVEGA PER COMPTE DEL GOVERN LEGITIM

Nova York, 16. — L'ambaixador d'Espanya senyor Fernando de los Ríos ha declarat que el vaixell de càrrega «Navemar», la incautació del qual ha estat demanada pels armadors espanyols, és un vaixell confiscat pel govern espanyol i navega sota les ordres del govern legítim.

L'ambaixador recorda la llei de 10 d'octubre d'enguany per la qual tots els vaixells amb pavelló espanyol foren confiscats pel govern i a continuació declara:

«El govern espanyol és l'únic que té drets damunt de l'esmentat vaixell i la tripulació està sota les ordres militars que solament obeeixen les ordres del govern legítim.»

Per la seva part el Departament d'Estat ha declarat que el cas del «Navemar» depèn del Tribunal Federal de Nova York i de l'ambaixador d'Espanya a Washington.

Comunicat del conseller de Defensa a S.E. el President de la Generalitat

MATI DEL DIA 16

«En les accions desenrotllades el dia d'ahir en el sector d'Osca, l'enemic, en la seva fugida, va deixar abandonades 8 baixes que no pogué retirar. Durant la nit s'observà intensa actuació dels seus serveis sanitaris. Per la nostra part únicament tinguérem 3 ferits lleus.

Al sector de Casp també s'han sostingut combats d'avançada durant els quals han estat durament castigats els facciosos, els quals han deixat un mort al nostre poder i abundant material de guerra. En les nostres forces no hi ha hagut cap baixa.»

Oviedo és atacat furiosament

Diverses bateries i fortificacions rebels han estat destroçades per l'artilleria lleial

Gijón, 16.—(Servei especial de Febus.)—A primeres hores de la matinada, en el sector Lugones-Colloto, la nostra artilleria va obrir foc sobre les posicions enemigues de la Cadellada, potser d'una manera més intensa que mai, d'ençà que començà la rebel·lió.

Les bateries enemigues del Naranco han respost i això ha obligat les nostres peces a tornar el foc sobre les bateries rebels, que poca estona després eren reduïdes al silenci, bé per haver estat desmuntades, o bé per haver estat morts o ferits els seus servidors.

Mitja hora després eren també reduïts al silenci els canons rebels emplaçats en les proximitats del Sanatori de Covadonga, que es troba en el mateix Naranco. De diversos cossos de l'edifici esmentat sortien espesses columnes de fum.

L'enemic ha intentat baixar pel Naranco cap a Oliveras, posició conquerida fa pocs dies per les nostres tropes, però s'ha trobat amb la sorpresa d'un contraatac enèrgic que li ha impedit aconseguir els objectius. Els facciosos han tingut, en aquesta acció, nombroses baixes.

Les nostres bateries han enfilat llavors les posicions enemigues de les casernes de Rubí i Pelayo, la de l'Escorxador Municipal i la de la Fàbrica d'Armes. Acabada la preparació artillera, han entrat en joc els tancs, els quals han realitzat audaces incursions que han immobilitzat les tropes rebels i han protegit les nostres.

Ha seguit l'atac amb llançament de granades de mà que causaren grans danys en els parapets enemics.

Quan prosseguia amb èxit aquesta operació enlerciadora, vingué la nit.

A primeres hores d'aquesta matinada ha seguit l'atac, que és tan formidable com ho és la resistència de l'enemic.

Uns diputats francesos de tendències feixistes han visitat Burgos

I diuen que el conflicte espanyol es pot transformar molt fàcilment en una guerra mundial

París, 16.—Alguns diputats francesos de tendències feixistes es traslladaren fa alguns dies a Burgos per tal de visitar el quarter general d'aquells militars de tercer ordre que s'autoqualifiquen de «salvadors de la civilització occidental».

Aquests diputats, malgrat el seu partidisme manifest, no es mostren molt animats quant a la moral i a les intencions dels dirigents facciosos. En primer lloc manifesten que el conflicte interior espanyol pot prendre, d'un moment a l'altre, un caràcter de conflagració mundial.

Aquests parlamentaris pretenen convèncer la Premsa francesa sobre el fet que el respecte a França és una virtut exclusiva dels rebels espanyols, però una realitat palpable ve a demostrar tot el contrari, de la qual es fa eco la premsa sincera de París.

ELS AVIONS REBELS HAN TORNAT A BOMBARDEJAR MADRID

En el combat han estat aterrats dos caces facciosos

Madrid, 16. — El silenci que ha observat l'enemic durant la nit passada i part del matí d'avui és el millor senyal del càstig que ha sofert en les últimes accions i intents sobre Madrid.

Als fronts més propers a penes si hem sentit aquesta nit tiroteigs de curta durada i de poca intensitat.

Aquest matí, aprofitant que els núvols es trobaven bastant alts, ha fet la seva presència l'aviació enemiga en crescut nombre. Ja n'havíem perdut el costum. S'han sentit algunes explosions llunyanes, ja que els avions facciosos no han tingut temps per a entretenir-se a fixar objectius perquè una altra potent concentració aèria ha sortit en la seva persecució.

Prop del migdia s'ha registrat un combat aeri que ha presenciat el públic enardit per l'emoció. En la lluita han caigut a terra dos caces rebels, abatuts pels nostres als voltants del barri de la Xina. En canvi, la criminal aviació dels facciosos, en la seva rabiosa i covarda fugida, ha deixat caure algunes bombes en barris populars. Quan escrivim aquestes línies s'ignoren encara els efectes d'aquesta nova agressió contra la població civil i contra el dret de gents.

Malgrat totes aquestes crueltats, l'enemic comença a sentir la seva impotència. Les ràdios faccioses, que abans anunciaven grans festes per a commemorar l'entrada a Madrid, ja diuen ara que el no haver entrat a la capital d'Espanya no té cap importància, perquè Madrid és un episodi més de la guerra.

Estem conformes: això de Madrid és un episodi de la història del món.

La valentia de la joventut espanyola és la garantia de la victòria

Madrid. — Entre els combatents que figuren al batalló «Andrés y Manso», es troba el poeta holandès Jef Last, el qual ha estat ascendit pel seu heroic comportament, a tinent.

Jef Last, ha dit que la valentia de la joventut espanyola és la garantia absoluta de la victòria inevitable del dret, de la llibertat, de la cultura i del socialisme.

Aquest matí el Govern anglès ha tractat de la situació a Espanya

Londres, 16. — Aquest matí ha tingut lloc la reunió setmanal del Govern. Es la primera reunió que celebren els ministres després de la recent crisi constitucional, per tal de tractar exclusivament dels afers exteriors i particularment de l'actual situació d'Espanya.

* * *

Londres, 16. — La reunió que ha celebrat aquest matí el Consell de ministres ha estat la darrera que celebra el Gabinet abans de les vacances de Nadal.

Ha estat també la primera que s'ha celebrat després de la resolució de la crisi constitucional.

Anglaterra no reconeix "de jure" l'anexió d'Etiopia a Itàlia

Londres, 16. — El senyor Eden ha declarat, a la Cambra dels Comuns, que el Govern britànic no té la més petita intenció de reconèixer «de jure» l'anexió d'Etiopia per Itàlia.

LA FAM, A ALEMANYA

Des de primers d'any seran simplificats els menús dels restaurants

Berlín, 16. — A partir del primer de gener se simplificaran els menús dels restaurants, degut a l'escassedat de certs articles alimentaris i degut també al pla de quatre anys. Els restaurants només podran oferir el màxim de plats fixats per cada categoria. El peix es podrà servir sense limitació de cap mena. Les patates hauran de consumir-se amb el mínim de sobrants.

No es posaran estovalles a les taules d'hotels i restaurants.

La consulta del President de la Generalitat al "Partit Federal Ibèric"

El president del Consell Estatal, company Serra Crespo, acompanyat dels membres del dit Consell, Jaume Macià i Gordó-Fornés, prèviament cridats pel President de la Generalitat per a ésser consultats sobre la crisi, ho han fet en els termes següents:

«El Partit Federal Ibèric, representant a Catalunya del «Partido Republicano Democrático Federal», en la present crisi política no pot restar callat. Ho reclamen així els vuit mil homes que en nom seu lluiten als fronts de guerra i de tota l'organització que, des de la reraguarda i per tot Catalunya, treballa al servei d'aquells i dels principis revolucionaris, defensats des del mateix 19 de juliol, la matinada del qual es va lluitar heroicament des del seu Casal de la Plaça Universitat contra els militars traïdors.

El «Partit Federal Ibèric», essencialment republicà i demòcrata, fidel als seus principis pimargallians, creu que la present crisi ha d'ésser resolta a base de la participació en el nou Govern de tots els sectors d'opinió que d'una manera activa signifiquen una força antifeixista i de franca simpatia vers aquells pobles que ajuden la nostra revolució. Es per aquest motiu que el nostre Partit creu que és arribat el moment de participar en la responsabilitat del Govern de Catalunya. La nostra executòria és patent i viva. Representem un important sector d'opinió que generosament està vessant la seva sang, a més que l'ambient saturat de federalisme com a única solució als problemes politicoeconòmico-socials de tots els pobles d'Ibèria així ho aconsella.

Creu el «Partit Federal Ibèric» que d'aquesta crisi n'ha de néixer un Govern amb plena autoritat per a escometre, amb garanties d'èxit, la feixuga tasca que els greus moments plantegen.

I això no pot ésser deixant fora de l'òrbita governamental una força nombrosa i organitzada com és la família federal unificada.

Tot allò que no sigui fet en aquest sentit, creu el Partit Federal Ibèric, en nom del «Partido Republicano Federal Democrático», que només representarà un adob sense eficàcia per a la desitjada solució dels esmentats problemes i una decepció per a la pública opinió que vol veure's governada d'acord amb el que demanen les actuals circumstàncies.»

Es creat un establiment correccional general a Figueres

El «Diari Oficial» publica diverses disposicions del Departament de Justícia que, entre altres coses, diuen:

«Es creat un Establiment Correccional General per a compliment de condemnes, que restarà installat al castell de la ciutat de Figueres.

Seran destinats a aquest Establiment els reclosos condemnats pels Tribunals Populars de Catalunya, o que hagin estat sentenciats dintre el nostre territori per delictes de caràcter polític o que tinguin qualsevol connexió amb la lluita feixista.

El Comitè de Serveis Correccionals de Catalunya curarà de l'habilitació de local, adient i separat, dintre l'esmentat castell, així com del trasllat dels reclosos, d'acord amb els organismes que correspongui.

Es nomenat Director interí de l'Establiment Correccional de Figueres, Josep Maria Rouret i Callol.

Barcelona, 11 desembre del 1936.

El Conseller de Justícia, Andreu Nin.»

Constitució del Comitè d'Inspecció dels Tribunals de Catalunya

El President del Comitè d'Inspecció dels Tribunals de Catalunya, senyor Rodríguez Drangue, ha facilitat als periodistes una nota en la qual es dóna compte de la constitució d'aquest Comitè, que resta installat en una dependència del segon pis del Palau de Justícia, on de nou a una de la tarda rebrà tots els ciutadans que hagin de fer qualsevol suggerència referent a l'administració de la justícia.

Segons les nostres notícies, la inspecció dels Tribunals i Jutjats començarà el proper dilluns.

Segueix la detenció de desafectes al règim

Darrerament han ingressat als calabossos de la Comissaria General d'Ordre Públic, a disposició del Cap Superior de Serveis, per llur significació de desafectes al règim: Ricard Díaz i Gallaga, Josep Roig i Chavar, Josep M. Calvell i Ferré, Josep Colomer i Atmetller, Marina Huarte i Lazsano, Antoni Comamala i Soler, Conrad Cristina i Pagès, Pau Guix i Oliat, Peter Frederich i Elztub, Enric Ricoby, Andreu Pérez i Rubio i Joan Xavier de Maca i Caruzo.

Pere Foix, cap de l'Oficina de Censura i Propaganda del Front d'Aragó

Ha pres possessió del càrrec de cap de l'Oficina de Censura i Propaganda del Quarter General del Front d'Aragó, a Sarinyena, el company Pere Foix, que juntament amb els companys Manuel Valldeperes i Joan Pila, portaran a terme la tasca que els ha estat encomanada per l'Alt Comandament.

Aquest matí, davant el Tribunal Popular

Davant del Tribunal Especial han comparegut aquest matí els ex-caporals del regiment d'infanteria número 13, de Badajoz, Maties Diestra Giménez, Climent Prats i Joan Mulet Prats, acusats d'haver pres part als fets revolucionaris del 19 de juliol darrer.

—El Tribunal Popular número 2 ha jutjat a l'ex-brigada Francesc Prada Molina, acusat d'haver pres part a la preparació de la rebel·lió militar, contra el qual, però, el fiscal ha retirat l'acusació per manca de proves acusatòries.

SEGONA EDICIO

© Archivos Estatales, cultura.gob.es
ARCHIVOS ESTATALES

ULTIMA HORA

REPORTATGES · INFORMACIONS · ARTICLES...

"El teatre d'avui no ha realitzat, encara, tot el que és possible fer..."

"Voldria, especialment, fer veure als artistes espanyols el seu deure en aquesta hora", ha dit PISCATOR

Des de fa uns dies es troba a Barcelona el gran realitzador de teatre Erwin Piscator, que ha vingut a Espanya per prestar el seu incondicional ajut a l'obra revolucionària del teatre de masses. Ens sembla de molt interès canviar impressions amb aquest coneixedor del teatre per assabentar-nos de la seva opinió respecte al que avui es realitza a Barcelona en aquest sentit.

Piscator ha vacillat abans d'expressar-nos la seva opinió, ja que no voldria manifestar-se massa sever... Finalment, però, accedeix a parlar-nos amb tota sinceritat, bo i considerant com un deure revolucionari indicar, per la seva gran experiència, el nou camí de l'Art en general i del teatre especialment.

L'ART, SEMPRE AMB RETARD AMB ELS ESDEVENIMENTS

—Cal —ens diu Piscator— pressuposar que uns esdeveniments tan extraordinaris com l'actual lluita pro llibertat del poble espanyol no podia trobar, sinó molt difícilment, una adequada representació artística. Sabem que l'Art, que segueix sempre amb un cert retard els esdeveniments, no pot ésser jutjat des d'un punt de vista massa exigent. Però això no vol dir que els artistes no hagin d'ésser modestos referent a les exigències amb ells mateixos. L'artista s'ha d'exigir a si mateix que arribin a formar-se totes les idees que cauen al seu damunt impetuosament. Ara bé, el teatre d'avui no ha realitzat encara tot el que és possible fer; encara que no es pugui ajuntar avui el teatre a la grandiositat dels esdeveniments, això ha d'ésser, no obstant, un ideal a perseguir.

«LA MEVA CRITICA POT SEMBLAR SEVERA...»

—Pot ésser que la meva crítica sembli a molts severa, però és que la gran tradició del teatre espanyol desperta en nosaltres moltes esperances i la realitat d'ara ens desencanta. Es possible també que per no haver conegut el teatre espanyol contemporani abans de la Revolució no vegi clarament els resultats positius ja obtinguts. Espero, per tant, que les meves paraules siguin considerades com l'expressió del meu fervent desig de contribuir al desenrotllament del teatre espanyol.

Voldria especialment fer veure als artistes espanyols el seu deure en aquesta hora, perquè aci, em sembla, no es dóna encara importància suficient al «rol» que l'art i d'una manera especial el teatre pot exercir.

CAL FER BEN PALPABLE LA NECESSITAT DE VENCER

—En un moment revolucionari de tanta importància com el present, l'art teatral té l'obligació, abans de tot de fer ben palpable la necessitat de vencer, i hi ha molts camins per obtenir aquest resultat, ja posant de relleu les conseqüències d'una victòria feixista, ja demostrant el desenrotllament dialèctic de les coses. Em causa molta estranyesa la poca importància que s'ha donat fins ara al teatre com a arma de propaganda. No obstant, l'art ha d'ésser jutjat a base del seu paper real en el conjunt de la vida d'un poble

EXISTEIX UNA MORAL REVOLUCIONARIA

—He vist en un teatre de Barcelona moltes dones nues, i aquest espectacle m'ha sembiat contraproduent, no pas pel sentit d'una moral antiquada, sinó pel mal efecte que produeixen aquests espectacles sense bellesa i que en lloc d'educar les masses no fan res més que el contrari. No vull pas dir amb tot això que sigui precís suprimir aquests espectacles, però em sembla que podrien ésser reformats en un altre sentit més constructiu... En la revista que jo he vist hauria pogut sortir, per exemple, un milicià: fer-li cantar una cançó, o d'una manera qualsevol fer comprendre al públic el moment actual, la veritable obligació de lluitar. I lamento encara més aquesta mena d'espectacles, perquè he vist que els actors posseeixen veritable talent i per semblar-me abusiu de no aprofitar-lo per a una millor causa. Els motius que alguns m'han donat per a justificar aquests espectacles és que els artistes han de menjar. Això no em convenç, ja que si cal donar-los ocupació, s'ha de fer d'una altra manera. Existeix una moral revolucionària i aquesta moral està demostrant que Espanya és al front i a la reraguarda, i que el teatre ha de cenyir-se també a aquesta moral i procurar desenrotllar-la en lloc de destruir-la

POC PUBLIC A VEURE OBRES DE VALOR ARTISTIC

—Parlarem ara una mica de «Danton», i no per voler posar, ni molt menys, aquestes dues representacions al mateix nivell, sinó més avint per a parlar del públic, que no acut gaire nombros a presenciar aquesta obra d'un gran valor artístic. Pot assegurar-se que a la Rússia soviètica els teatres estan sempre plens i totes les localitats venudes amb molta anticipació, igual com succeí a París quan va ésser estrenada l'obra «14 de juliol» al gran teatre «Alhambra», ple a vessar de públic. ¿Es possible que el públic teatral de Catalunya tingui tan poca cultura que prefereixi les revistes de dones nues a una obra revolucionària? Perquè s'ha de dir: «Danton» és presentat amb art pels actors, i la «mise en scène» del tercer acte, especialment, està molt bé. Malgrat tot, hauré de censurar ara que no es prengui massa en consideració la realitat del moment en aquesta obra. Precisament aquesta obra inquieta es presta molt bé a expressar moltes veritats del moment i ensenyar tot el complex del desenvolupament d'una revolució.

—¿No us sembla que potser el mateix autor tingui una part de culpa del que retraieu a «Danton»?

—M'esperava aquesta pregunta. No oblidem que quan Rolland va escriure «Danton» no hi havia revolució, de manera que és molt natural que l'obra tingui més literatura de la que existeix a la vida real. Aquesta part literària hauria d'ésser reduïda i substituïda per elements del moment revolucionari actual, tan semblant a l'época de Danton. Això seria, sens dubte, tasca del realitzador, però em diuen que a Espanya aquesta institució gairebé es desconeix. En canvi, en altres països s'ha exagerat la seva importància, la qual cosa representa també un error. Ara bé; no pot prescindir-se del realitzador. A «Danton» noto, precisament, com a nota agradable, que s'ha evitat cenyir-se servilment al text; el realitzador, company Queralt ha portat a terme una tasca magnífica; hi veiem quelcom nou, quelcom a què no estem encara habituats i que no obstant això no ha pogut impedir que els dos primers actes restin una mica freds en un teatre de tan dolentes condicions i de tanta grandària com és l'Olimpia.

NECESSITAT DEL TEATRE POLITIC

—Hem parlat del públic de «Danton». Hem vist també l'obra «Lenin». El públic ha reaccionat vivament davant d'aquesta obra que, malgrat ésser arbitrària en l'aspecte biogràfic, és una prova més de les meves teories sobre el «teatre polític». Aquest és una necessitat, molt més encara en els moments revolucionaris que estem vivint. Els actors treballen amb entusiasme; la mare de Lenin fou emotivament i humanament interpretada, i el mateix Lenin anava creixent a mesura que transcorria la representació.

«Ombres del port» recorden vagament algunes obres de Pagnol, i àdhuc el sentimentalisme burgès de Sudermann, sense arribar al nivell de Gorki en «Asil nocturn», que està situat en un ambient semblant. No comprenc prou bé el final de l'obra; com el noi pot acceptar el sacrifici de la mare; a mi això em sembla impropi. A més, està acusant continuament la seva mare, quan en realitat hauria d'acusar la societat que féu d'ella una dona de vida lleugera. L'autor deixa d'advertir molts conflictes dialèctics, que li hagueren permès de treure conseqüències més crues i més emocionants de l'obra. Però precisament sota aquest aspecte: el posar de relleu aquestes entitesis correspon a l'actor, que és el qui pot contribuir notablement a les obres de teatre i molt més encara quan es compta amb actors tan bons com els que integren la companyia d'Enric Borràs.

L'ACTOR, EDUCADOR DE MASSES

—L'actor no hauria d'oblidar mai que la seva tasca és la d'educar les masses perquè comprenguin clarament l'objectiu revolucionari, perquè sàpiguen el motiu de la lluita. Això vol dir que l'art actual podria ja demostrar quina seria la seva pujxança després de la victòria. Caldria dir als actors que lluitant contra el feixisme i per la revolució no es lluita solament pels interessos de la societat, sinó abans que tot pel propi interès personal, per tal com cap altre sector de la vida com l'art no haurà de recollir els fruits de la victòria, bo i obrint-se per als artistes unes perspectives que mai no s'haurien sospitat.

EL FEIXISME ES LA GUERRA

Els obrers belgues han reaccionat vivament davant la demagògia del feixista Degrelle. Vegeu aquests homes, pertanyents a agrupacions d'esquerra i obreristes, passejant per Brusselles unes pancartes que diuen, en francès i flamenc: "El feixisme de Hitler i Degrelle és la guerra"...

JOGUINES PER ALS INFANTS!

El Govern de la República tindrà cura que els orfes de la guerra i els evacuats que han perdut les seves llars sota la metralla facciosa, commemorin la festa dels infants amb dolços i joguines

València, 15. (Del nostre redactor especial A. A. C.)

La iniciativa ha partit del Govern de la República que, interpretant el sentir del poble que dirigeix, es disposa a portar a cap una de les obres d'humanitat que més han d'honorar l'Espanya que lluita per les seves llibertats.

Unida la nació als seus governants, vibra d'entusiasme, s'estremeix de pietat davant el dolor dels seus nens orfes i evacuats, i acut pressosa amb una joguina a canviar en gest d'alegria la ganyota de terror dels seus rostres rosats, que ja conegueren l'espant de la tragèdia.

I en nom del poble, el ministre d'Instrucció Pública, Jesús Hernández, ens parla dels petits.

—Davant dels horrors de la guerra i la impressió terrible dels bombardeigs de Madrid, en l'ànima dels nens encara viu l'horror de la visió tràgica, a part de l'orfandat o la separació dels seus familiars, i hem cregut fer una obra d'humanitat portant als seus esperits purs i innocents l'alegria de les joguines en aquests moments terrible en què es troben fora de les seves llars.

—I així és, en efecte. El cor de milers de mares condemnades a la separació dels seus fillets amats, plorarà d'agraïment davant la magnífica obra humanitària del poble antifeixista.

—Es el nostre propòsit — continua el ministre — incloure en el repartiment de dolços i joguines els nens de Madrid, Llevant i Catalunya, que perderen els seus pares en la guerra o que continuen als fronts lluitant per la causa de la llibertat i de la República.

—I aquesta obra la portarà a cap el Govern solament?

—El Govern és del poble i amb el poble ha de comptar per a tot. Per tant, el volum de joguines que s'han d'adquirir i les despeses, volem que sigui la voluntat popular qui les sufragui. Es a dir, obrir una iniciativa entre les forces antifeixistes perquè amb diners o amb espècie, ajudin en aquesta formosa obra que anem a emprendre a favor dels nostres nens.

—I quantes joguines calculeu que seran necessàries?

—Unes 200.000.

—Quins mitjans utilitzareu per a recollir-les?

—Primerament una gran publicitat, trucant al cor de tots els antifeixistes. Utilitzarem la premsa, la ràdio, la tribuna i tots els procediments que tinguem al nostre abast. El pla és fer una setmana de propaganda i agitació especial per tal d'oferir després una altra setmana d'alegria als nens.

—A més del repartiment de joguines i dolços, entra en el propòsit del Govern organitzar alguns actes per a divertir els petits?

—Per als nens dels refugis i les escoles portarem companyies de guinyol, i al mateix temps, els nostres oradors els donaran una explicació profunda del motiu pel qual el poble lluita amb les armes a la mà contra els que els portaren a la ruina i a la desolació, privantlos de l'alegria de les joguines i dels dolços en aquest dia tradicional de cap d'any.

Per altra banda — afegeix el ministre d'Instrucció Pública — demanarem l'ajut de les dones antifeixistes, del S.R.I., de la F. T. i de la C.N.T. en la part corresponent a les mestresses, i el dels pioners que sota la direcció d'un inspector de primera ensenyança organitzaran la distribució de les joguines.

Les dones totes que, com digué el poeta, dins del cor porten un fill adormit, ens ajudaran en aquesta empresa, postulant pels carrers i demanant no una almoina, sinó una mica d'ajut de tot el poble a una obra que ha d'esborrar per uns dies la visió tràgica dels horrors soferts pels nostres nens en les amargues hores del Madrid desfet, o del pare arrancat dels seus braços per a la defensa de tot un poble escarnit pels oligarques, i que no tornarà mai més a besar els seus fronts innocents.

—Per a l'organització de tots aquests festeigs compteu amb l'oferiment de molts elements?

—Han estat ja diverses les bandes de música que ens han ofert la seva cooperació, i igualment comptem amb diversos cors populars que recorreran els carrers de les ciutats per tal de contribuir així al treball de la recapta.

—Hem vist que pel ministeri d'Instrucció Pública s'ha obert una subscripció a aquest efecte.

—Així és. Encapçala la subscripció S. E. el President de la República amb 10.000 pessetes i després el segueixen en ordre el president del Consell de ministres, el President de la Generalitat, senyor Companys; tots els ministres, els sots-secretaris de Presidència i Instrucció, i jo.

Espero — acabà dient el ministre — que el poble, aquest poble que dóna la seva sang generosa als camps de batalla per a defensar la legitimitat de la República, sabrà a la reraguarda correspondre amb un sacrifici més, al gran dolor d'aquests nens orfes o arrabassats violentament de les seves llars per la metralla feixista, i dipositarà a les mans innocents dels que des d'avui són els seus fills, els fills de tots, la joguina que ha d'ésser la satisfacció d'un somni de llegenda en el dia tradicional de la festa dels nens.

No en dubti el ministre. Fills del poble són, i el poble, pare amantíssim i serè davant de les més grans adversitats, sabrà vetllar per la felicitat dels seus petits.

Espanya, la veritable Espanya, és així

EL DIA DEL NEN

En els primers dies del passat gener, en època difícil per a la causa de la Llibertat, Pro Infància Obrera organitzà amb gran èxit una festa simpàtica: «La diada del nen», destinada a proporcionar uns moments de joia als fills dels empresonats i dels caiguts en la lluita entaulada l'octubre del 34 a Catalunya i a Asturies.

Aquest any, amb més motiu, hom ha de fer aquesta festa. Tenim a Barcelona molts infants refugiats de tots els pobles de la Península. Aquests nens, que han vingut a nosaltres confiant a les nostres mans tot llur destí, han vist els horrors de la guerra i en porten l'espant retratat en els seus ulls, que ens demanen amor i comprensió. En veure'ls, recordem una frase de Zinoviev pronunciada en els moments tràgics de la Revolució russa: «Que s'enfonsi tot, però que es salvin els infants.»

Aquest crit se'l fa seu Pro Infància Obrera: Que es salvin els fills dels qui lluiten per la Llibertat. Construirem per a ells una societat millor, però mentrestant salvem-ne la tendra illusió i la fe en l'esdevenidor que els estem preparant.

Per a repartir en el gran festival que organitzem serviu-vos trametre a Pro Infància Obrera (Alt de Sant Pere, 27) objectes que afalaguin la vida dels menuts: joguines, llibres de contes, llaminadures i altres presents que els portin l'alegria que tant enyoren els petits que es troben lluny de la seva llar desfeta pel feixisme.

Companys, ciutadans tots, partits antifeixistes, esperem confiadament que el nostre desig tindrà una feliç realització.

"Si el Govern de Londres volgués, triomfaria la República espanyola", ha dit un diputat anglès

Londres, 15.—Wilfred Roberts, un diputat liberal que formà part de l'expedició parlamentària anglesa que anà a Espanya per fer-se càrrec dels esdeveniments que ocorren, ha pronunciat un discurs, en un àpat, amb el qual ha estat obsequiat per la Unió Pro Societat de Nacions.

Roberts ha dit en substància, que el legítim Govern de la República Espanyola està lluitant en veritat contra Itàlia i Alemanya, i que en aquesta lluita està assistit per la immensa majoria del país. Afirma que les potències feixistes han atacat Espanya per raons polítiques, econòmiques i estratègiques.

«Estic convençut —ha afegit— que si el Govern de Londres volgués, podria acabar ràpidament el conflicte. N'hi hauria prou amb què declarés que considera de capital importància per als interessos d'Anglaterra la victòria del Govern de la República.

Amb això, Franco es veuria privat de les complicitats amb què compta ara, i triomfaria la República.»

CRONICA DEL NORD

LA MORAL DE GUERRA A LA RERAGUARDA

Bilbao, 14. (Del nostre corresponsal especial).

Abstrets en les incidències de la guerra, la visió i l'examen de la reraguarda al Nord passa insensiblement a segon terme. Però no serà perquè estigui mancada d'interés l'observació de la reraguarda a Bilbao. Hem recorregut durant aquesta guerra gairebé tot el país. Llevat dels fronts del Sud, tots ens son coneguts. No ens podia suscitar cap estranyesa que la reraguarda, en sentir-se estremida per la guerra, sentis una inquietud massa semblant a la disgregació. Poc a poc, el fenomen de reajustament ha seguit el seu procés i hom ha anat posant en peu les fonts de la nostra producció i la dinàmica d'una activitat que, servint la guerra, servís també l'interés públic, ben crebantat per la guerra, mateixa. Però a Bilbao, aquesta etapa de transició a penes s'ha conegut. Bilbao és un model de reraguarda perfecta que, des del primer instant, va comprendre amb exactitud el seu paper i es posà a treballar amb més ansietat i esforç que en els moments normals. Aquí no hi ha hagut excessos a condemnar, ni estímuls a posar en joc perquè tots es llançessin, amb unanimitat, a la tasca d'ésser útils. Però potser on l'esforç i l'admirable capacitat constructiva dels bilbains trobà el seu moment més difícil, aquell en què era necessari sotmetre a una dura prova les seves energies, fou arran de la rendició de Sant Sebastià. De Guipúscoa vingueren a Biscaia més de setanta mil persones. Venien, naturalment, amb allò que duien posat. Sorgí aleshores la necessitat inajornable d'instal·lar tota aquella fugitiva, de vestir-los i de mantenir-los. El poble obrí de bat a bat les portes als nou arribats. Però no bastava la generositat del poble, que solament podia atendre l'exigència d'instal·lar-los. Fou el Govern basc el que acudí ràpidament a remediar aquest problema terrible. No en dies, en hores, el setanta-tres mil guipuscoans sentiren l'empar d'un poble que vetllava per ells i que amb ells partia el seu pa, ben escàs per cert. Al Govern basc aleshores va donar la millor sensació de les seves possibilitats i la prova més concloent de la seva extraordinària activitat. Un vell lluitador socialista, Gràcia, estava al front del Departament d'Assistència Social. Com a vell lluitador, cap dels dolors humans no li era desconegut, i aquella enorme quantitat de gent que fugia de la crueltat feixista, va trobar de seguida a Biscaia una solidaritat tan àmplia que se sentia a la seva pròpia llar.

El miracle fou possible per una única raó: perquè Biscaia no havia sentit l'etapa disgregadora i descomposta que la guerra imposa a la reraguarda que ignora el seu deure. Isolats de la resta d'Espanya, sense comunicació ni suport possible, amb la perspectiva de no poder rebre auxilis, almenys amb rapidesa i, és clar, mai amb el volum precís, Biscaia va posar en joc els seus músculs poderosos de sempre habituats al treball. Hom va fer front al problema fins que deixà d'ésser problema per a nosaltres. La boca del riu bilbaí té ara més tràfic que mai. Ni de dia ni de nit no coneix el descans. No s'ha ensorrat ni destruït res. A terra, aquí només hi ha allò que feren caure, entre sang i entre crueltats, els avions facciosos quan bombardejaren la vila. Aquí tot està en peu i tota font de producció té amb ella les mans precises per a posar-la en moviment. Una reraguarda tan ben organitzada com la de Bilbao, és indubtable que ha d'influir en l'exèrcit que ella mateixa va formar. Influeix, en efecte, d'una manera notòria, i les tropes senten rera d'elles la protecció constant i la curosa atenció de qui viu per a elles i les empeny a la victòria. L'heroisme, moltes vegades, no és més que la conseqüència d'un equilibri fisiològic. Bons soldats són els del Nord perquè bons treballadors hi ha rera d'ells, preocupats tots amb la mateixa aspiració del triomf.

LES NOSTRES TROPES OBTENEN UNA VICTORIA EN ATACAR NOVAMENT OVIEDO

Han estat destruïts diversos edificis militars :: Les baixes dels rebels han estat molt nombroses

Gijon, 16. — A Asturies s'operà tot el dia amb gran intensitat. L'enemic atacà la posició dels Ollvares. El seu atac no tingué l'èxit que ell esperava.

Per la nostra part i a base d'artilleria i tancs, desenrotllàrem un fort atac damunt Oviedo.

El Manicomi de la Cadellada situat en un turó que domina la ciutat, ocupat pels facciosos, que s'han fet forts en ell, quedà totalment destruïts per la nostra artilleria. La caserna de Pelayo, una de les seves fortaleses més inexpugnables, ha hagut d'ésser evacuada per les tropes feixistes, perquè el foc d'artilleria que es féu contra ell i el que se li ocasionà des dels nostres tancs, féu precisa l'evacuació.

La caserna de Rubin fou incendiada. Tots els fronts dels voltants d'Oviedo foren igualment objecte del nostre atac. Les baixes sofertes pels rebels són nombroses.

L'aventurer Rossi ha fet declaracions

DIU QUE ES REBEL I QUE V.U AL DIA

Londres, 16. — El periòdic «News Chronicle» — els articles del qual sobre la situació de les Balears han cridat fins ara poderosament l'atenció als cercles polítics i diplomàtics — publica avui un reportatge interessant. Es tracta d'una entrevista concedida pel ja famós comte Aldo Rossi — governador de Mallorca — al quarter general de Falange Española, al redactor de l'esmentat periòdic, senyor Frederic Basedow.

Aldo Rossi — diu el periodista — vestia amb l'uniforme de Falange, amb les insignies italiana i espanyola a la camisa.

«Sóc soldat — declarà Rossi—, sóc rebel, sóc home que viu al dia. No desitjo saber allò que passà ahir, o bé que passarà demà. Visc en el present per a combatre el comunisme, el meu gran enemic. No tinc cap altre interès que la meva lluita contra el comunisme.

Vaig sortir d'Itàlia sense permís del meu governo.»

«—Si retornéssiu a Itàlia, què succeiria? —pregunta el periodista.»

«—Potser seria detingut.»

El periodista pregunta a Aldo Rossi la seva opinió sobre Ceuta i les illes Canàries — posicions que, com se sap, intenta dominar Alemanya.

Aldo Rossi refusà contestar ni donar la seva opinió

Aldo Rossi acabà dient: «No tinc cap interès per a Menorca. Concentrarem els nostres esforços en la lluita contra Catalunya, centre del comunisme, i podem assegurar que llançarem els «rojos» d'allí.»

S'organitza el transport de blat...

València, 16. — Demà sortirà cap a Albacete el sots-secretari d'Agricultura per a tenir una reunió amb els caps de les seccions agronòmiques de Castella la Nova i Andalusia i els Comitès ferroviaris, per tal d'organitzar el transport de blat.

...I S'AUGMENTA LA PRODUCCIÓ AGRICOLA

València, 16. — El ministre d'Agricultura ha ordenat la realització dels treballs necessaris per a fer la recollecció de l'oliva, que es presenta espléndida, a la província de Jaen.

Immediatament es procedirà a la recollecció de la remolatxa al Jarama, Tajuña i Henares, amb la qual cosa es disposarà de la matèria prima per l'obtenció del sucre i al mateix temps poder llaurar les terres per a procedir a la sembra del blat de primavera, que el ministre implanta seguint l'orientació marcada d'augmentar l'extensió dedicada a la producció d'aquest cereal.

El cadàver de Louis Delaprée, redactor de "París-Soir", ha estat traslladat a París

A última hora d'ahir van arribar a la nostra ciutat les despulles mortals del malaguanyat periodista francès Louis Delaprée, redactor de «París-Soir», el qual, com és sabut, fou víctima dels dispars dels avions facciosos en agredir l'avió de l'Ambaixada francesa quan volava per la província de Guadalajara.

El cadàver fou dipositat en un cotxe, el qual s'adreçà a la Plaça de Catalunya, fins al lloc on hi ha el Consolat general de França

Tot seguit el féretre fou conduït en automòbil cap a Portbou, on després en l'exprés haurà estat traslladat a París.

INTENS TIROTEIG AL SECTOR D'OSCA

Comunicat de guerra d'anit

«Al sector d'Osca s'ha sostingut intensos tiroteigs a les avançades de la zona de Vicién i Formillos. S'ha rebutjat violentament un atac enemic contra les nostres línies del Manicomi d'Osca. Se li han causat nombroses baixes i se l'ha obligat a replegar-se en franca fugida, a les seves posicions, fins on ha estat perseguit per les nostres forces.»

7.465.504'70 pessetes

és la quantitat recaptada fins al dia 14 de desembre corrent a la Conselleria de Defensa a profit de les víctimes de la sublevació feixista. SEGUEIXEN ELS DONATIUS.

Recordeu!

ELS ESPECULADORS SERAN SANCIONATS

Hom recorda a tots els ciutadans que van a cercar permís al Comité d'Enllaç de la Via Laietana, 16, entresol, per tal de portar queviures de fora de Barcelona, que s'aplicaran fortes sancions als que aprofitin aquestes facilitats per a especular i tornar a vendre els gèneres entrats.

Els encarregats del control dels gèneres que entrin a Barcelona, delegats per l'esmentat Comité d'Enllaç, que són els únics autoritzats per a aquesta tasca, vetllaran perquè solament aprofitin aquestes facilitats els ciutadans que tinguin necessitat d'això, i, per tant, que el qui els porti sigui per al seu exclusiu consum personal o familiar.

Reproducció fotogràfica de la primera cara dels bitllets sèrie B, de cinc pessetes, emesos per la Tresoreria de la Generalitat de Catalunya i que foren posats a la circulació ahir, tal com reportàrem (Centelles)

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ARCHIVOS ESTATALES